

vare 3 til 4 Aar gamle, altsaa atter her 3 Aar. Det slesvig-holstenste Landmandsmøde i Kiel 1886, — det er altsaa meget nærliggende, — havde to Klasser ældre Hingste af forskjellige Slags paa 4 Aar og derover og yngre af forskjellige Slags paa 3 Aar. Det internationale Dyrskue i Hamborg 1883, hvori der var meget livlig Deltagelse herfra Landet, havde Hingste af alle Racer og Slags, deriblandt en Klasse paa 3 Aar og derover. Det internationale Dyrskue i Amsterdam 1884 havde Hingste af alle Racer og Slags paa 4 Aar og derover og yngre, der vare 2 Aar og 3 Aar gamle. Nu kommer jeg dog til det, som jeg tror har størst Interesse. Den tydske Raaring af Stodhingste begynder med 3 Aars Alderen. Det viser jo nemlig, at det er den Alder, der i dette Land er anerkendt for at være en saa udvirket Alder, at man kan dømmе om Hingsten. Jeg skal i Henhold til disse Oplysninger ikke tilføie Mere. Jeg tror at Forsamlingen vil være ret vel instrueret, om det kan være rigtigt og tilladeligt at tage 3 Aars Hingste med til Bevaringspræmie, og naar jeg siger det med Hensyn til Hingste, gjælder ganske det Samme med Hensyn til Tyre, thi det vil vel ikke negtes, at en Tyr paa over 2 Aar er forholdsvis ligeaa udvirket med Hensyn til sin Avledgighed og Bedømmelsen over den som en Hingst, der er 3 Aar. Jeg tør derfor bestemt bede ærede Medlemmer om at forfaste det af Mindretallet stillede Underændringsforslag til Udvalgets Forslag, hvilket jeg paa det Bedste anbefaler med den Modifikation, som jeg alt har lobet at ville tage under Overveielse i Udvalget, og hvorved der i ethvert Tilfælde vil blive givet ærede Medlemmer Leilighed til at stemme denne Deling ud.

Judenrigsministeren (Jagerslev):

Jeg vil gjerne være den ærede Ordfører strax og i al Rothed. Han nævnedes, at han kunde citere saa og saa sagtyndige Mænd, den ærede Ordfører kan jo ogsaa være sagtyndig, og jeg kan ogsaa forstaa Et og Andet, men det er jo egentlig ikke værd at citere enkelte Sagtyndige. Jeg for min Person holder mig til den Sagtundsstab, jeg har bag disse Bestemmelser, og den bestaar deri, at de forenede Landboforeninger i Sylland har fremtaldt dette Lovforslag, og oprindeligt bedt om at faae det. Den Paragraaf, vi tale om, har de foreslaaet saaledes, i Sjælland har man tiltraadt den og Stutterikommissionen har tiltraadt den og har meget fraraadet den Forandring, den ærede Ordfører ønsker. Jeg mener, at denne Sagtundsstab har jeg Ret til at nævne staar

bagved mig, og jeg mener ogsaa, at det maa have nogen Betydning. Nu siger den ærede Ordfører om en Henstilling, om hvilken et høitæret Medlem har udtalt sig, at Udvalget vil have et Baade — Og. Men Ingen har sagt, at man havde noget Bestemt imod at gaa til større Udgifter for Landbruget ogsaa for Husdyravlens Bedkommende, det, der ligger for, er Spørgsmaalet, om det ogsaa er principielt rigtigt at slaa, jeg havde nær sagt, en saadan Wolte, men jeg tør ikke bruge Udtryk af den Art, saa tror den ærede Ordfører, at jeg vil krænte ham, men det er egentlig Meningen, om vi altsaa skal slaa en Wolte igjen efter at være gaaet i ren anden Retning gennem Lovgivningen, om det vil være principielt rigtigt at gjøre den. Jeg tror, at det fortjener en meget alvorlig Overveielse. Det kan være meget prisværdigt, at den ærede Ordfører for Udvalget bringer Sagen frem til Overveielse, men det er ikke rigtigt, at man vil lægge Tryk paa Spørgsmaalet og sige, at det er noget absolut Godt, man er kommen med. Vi Andre maa have Tid til at betænke os, og jeg finder det meget tvivlsomt, hvad Resultat vi ville komme til. Nu gav den ærede Ordfører en hel Del Oplysninger fra Udvalg, fra Landmandsforsamlinger, internationale Dyrskuer, og fra hele Europa, om, hvorledes man paa de paagjældende Steder stiller sig med Hensyn til Hingste af forskjellige Art, men det har ikke Noget med det Spørgsmaal at gjøre, om man skal gaa til Bevaringspræmie for 3—4 Aars Hingste. Hvad de 4 Aars Hingste angaar, da har Regjeringsforslaget dem, og det vil findes meget naturligt og praktisk naturligt, da de ikke findes paa Landboforeningernes Dyrskuer, at de komme i Betragtning udenfor samme. Men naar den ærede Ordfører siger, at man vil have en særlig Præmie for de 3-aarige, saa henviser vi til Landboforeningernes Dyrskuer. Og hvad er saa det Hele? Det er, om man, som Regjeringen har foreslaaet, i Overensstemmelse med de bestaaende Love, med samtlige Landboforeninger og med Stutterikommissionen skal vedligeholde den nuværende Sondring og henviser visse Dyr og deriblandt yngre Hingste til Landboforeningernes Dyrskuer og ældre Hingster til Distriktsstuerne, eller om vi skal gaa til det, som den ærede Ordfører tog op igjen, efter at det er forfattet ved Afstemningen over § 1, at begge Slags Dyr kan møde ved begge Slags Stuer. Derom dreier Spørgsmaalet sig, men om man ved større internationale Dyrskuer eller andre Steder bærer sig anderledes ad, har ingen Betydning.